

Phát Triển Cộng Đồng & Ngăn Ngừa Bạo Hành Tình Dục

**Hợp Tác Để
Thay Đổi Xã Hội**

Tác giả: Gale M. Stringer, M.A.

**© 1999, Một ấn phẩm của Liên Hiệp Các
Chương Trình Ngăn Ngừa Nạn Cưỡng Hiếp
Tình Dục tại Washington**

2415 Pacific Ave. S.E. Olympia, WA 98501

(360) 754-7583

Mục Lục

Phát Triển Cộng Đồng và Thay Đổi Xã Hội	4
Giới Trẻ và Thay Đổi Xã Hội	12
Thay Đổi Mô Hình	16
Sẵn Sàng Ngăn Ngừa	26
Nghĩ về Sẵn Sàng	29
Các Điều Kiện Nền Tảng	33
Đặt Giả Thuyết...	36
Những Bước Đầu Phát Triển Cộng Đồng	40
Phát Triển Cộng Đồng Trong Một Cộng Đồng Tín Ngưỡng	51
Phát Triển Cộng Đồng Trong một Cộng Đồng Đại Học	70

Trung Tâm Tài Nguyên Ngăn Ngừa Cưỡng Hiếp Tình Dục tại Tiểu Bang Washington	84
Phụ Lục I: Những Nguồn Tài Nguyên Phát Triển Cộng Đồng và Thay Đổi Xã Hội	86
Phụ Lục II: Những Nguồn Đỡ Đầu Phát Triển Cộng Đồng và Thay Đổi Xã Hội	88
Phụ Lục III: Phát Triển Cộng Đồng và Ngăn Ngừa Cưỡng Hiếp Tình Dục	90
Phụ Lục IV: Những Nguồn Tài Nguyên Góp Ý và Trợ Giúp	92

Phát Triển Cộng Đồng và Thay Đổi Xã Hội

Bối Cảnh Lịch Sử

Các sách lược phát triển cộng đồng và thay đổi xã hội — ý niệm mới? Theo lời một bài hát cũ thì, “Cũ lại thành mới.”

Khi Ủy Ban Cố Vấn về Ngăn Ngừa Cưỡng Hiếp Tình Dục được Phòng Bệnh Vực Nạn Nhân Của Tội Ác thành lập vào năm 1997 để thăm dò và thảo luận những đường lối ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục, ủy ban này gồm đại diện của tất cả những thành phần trong cộng đồng làm việc ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục. Họ là đại diện của Bộ Y Tế, Phòng Tổng Giám Đốc Công Huấn, Các Chương Trình Cộng Đồng về Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục, trường học, những nguồn cung cấp dịch vụ ngăn ngừa tại cộng đồng, các tham vấn viên và Các Địa Hạt Y Tế Vùng. Sau nhiều phiên họp và bàn luận sâu rộng, ủy ban này đã quyết định duy trì các sứ mạng thay đổi xã hội của Các Chương Trình Cộng Đồng về Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục.

Ủy Ban lập mục tiêu cho tiểu bang như sau: Đề tác động các nguyên nhân bền vững đưa đến nạn bạo hành tình dục bằng cách chuyển giải pháp từ các dịch vụ xã hội sang cộng đồng theo một đường lối phát triển cộng đồng.

Ủy Ban Cố Vấn Ngăn Ngừa Cưỡng Hiếp Tình Dục toàn tiểu bang nhìn nhận rằng trong nhiều khía cạnh, mô hình phát triển cộng đồng là trở lại phương cách hoạt động lúc đầu của phong trào chống cưỡng hiếp tình dục. Các phụ nữ trong phong trào này kết hợp với các phụ nữ khác trong cộng đồng của họ và bắt đầu lên tiếng về nạn hâm hiếp. Cùng một cộng đồng, họ phát triển các sách lược quảng bá để công chúng biết nhiều hơn. Họ cung cấp dịch vụ cho nạn nhân. Họ thách thức các điều kiện nền tảng dung dưỡng nạn bạo hành tình dục. (xem Các Điều Kiện Nền Tảng, trang 33)

Khi, vào ngày 24 Tháng Giêng, 1971, **Những Người Bênh Vực Nữ Quyền** tại New York tổ chức một buổi “Lên Tiếng về Nạn Hâm Hiếp” và phụ nữ nói về các kinh nghiệm của họ và phân tích các ý nghĩ mặc nhiên của xã hội về hâm hiếp, thì đó là công việc phát triển cộng đồng.

Khi, vào Tháng Tư năm 1971, Những Người Bênh Vực Nữ Quyền tại New York tổ chức một buổi được nhiều người nhìn nhận là Buổi Hội Thảo đầu tiên về Nạn Hâm Hiếp, họ đã giúp mở rộng thêm cộng đồng quan ngại về nạn hâm hiếp và góp phần vào phong trào thay đổi xã hội của chúng ta ngày nay.

Khi, vào đầu năm 1973, Tổ Chức Phụ Nữ Toàn Quốc (NOW) đã thành lập Những Toán Đặc Nhiệm về Nạn Hâm Hiếp trên toàn quốc, họ đã dùng những phương tiện cơ bản để phát triển cộng đồng. Những toán đặc nhiệm này đã bắt đầu một chiến dịch nhằm tái phân định hâm hiếp là một tội ác đối với phụ nữ. Họ đã làm việc để đổi luật pháp về hâm hiếp và những phiên xử về tội hâm hiếp. Họ đã vận động để thay đổi luật pháp về quan điểm và cách xử trí nạn hâm hiếp. Có nhiều trung tâm trợ giúp Khủng Hoảng Cho Những Người Bị Hâm Hiếp tại Tiểu Bang Washington phát xuất từ Các Toán Đặc Nhiệm NOW về Nạn Hâm Hiếp.

Vào năm 1979, khi mười cơ quan trong Cộng Đồng Trung Tâm Trợ Giúp Khủng Hoảng Cho Những Người Bị Hâm Hiếp tại Washington cùng kết hợp lập ra Liên Hiệp Các Chương Trình Ngăn Ngừa Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục tại Washington (WCSAP), là họ làm công việc thay đổi xã hội.

Họ vững tin rằng, với kinh nghiệm trợ giúp Khủng Hoảng Cho Những Người Bị Hỗn Hiếp, họ biết cần làm những gì để yểm trợ công việc trợ giúp nạn nhân bị bạo hành tình dục. Và họ biết phải cần một tổ chức toàn tiểu bang để làm một diễn đàn thảo luận và phát triển chính sách. Họ tận dụng khả năng chuyên môn lẫn nhau để lập ra một đường hướng tương lai cho chúng ta đến ngày nay.

Một nhóm phụ nữ tại tiểu bang Washington thấy xa mà soạn ra đạo luật lúc đầu có tên gọi là “Chương Trình Giáo Dục và Tham Vấn về Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục tại Tiểu Bang Washington”. Ngày nay đạo luật đó được chúng ta gọi là luật về Nạn Nhân Bị Cưỡng Hiếp Tình Dục tại Washington. Công việc soạn thảo chính sách đó là hoạt động phát triển cộng đồng.

Vì càng ngày càng nhiều người nhận thức được nạn bạo hành tình dục và phụ nữ là nạn nhân nên từ đó tự nhiên cần phải có các dịch vụ cho nạn nhân, mới cũng như cũ. Các Trung Tâm Trợ Giúp Khủng Hoảng Cho Những Người Bị Hỗn Hiếp mới được thành lập, mà tại tiểu bang này sau cùng trở thành Các Chương Trình Cộng Đồng về Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục, đã bắt đầu cung cấp các đường dây trợ giúp khẩn hoảng, bênh vực với các hệ thống, bênh vực y tế và pháp lý, yểm trợ liên tục, thành lập những nhóm tương trợ và cuối cùng là tri liệu, tất cả đều trở thành công việc quy mô.

Một phần trong những niềm tin nồng cốt của Trung Tâm Trợ Giúp Khủng Hoảng Cho Những Người Bị Hỗn Hiếp là vẫn tiếp tục cần nâng cao nhận thức, quảng bá với cộng đồng và công việc ngăn ngừa để cuối cùng chấm dứt bạo hành tình dục.

Vì các nạn nhân bị hãm hiếp lên tiếng, những người khác đã là nạn nhân bị hãm hiếp cũng lên tiếng. Sandra Butler, trong quyển sách lần đầu tiên nói lên về vấn đề này “Conspiracy of Silence”, đã giúp chúng ta nghe được tiếng nói của các nạn nhân bị loạn luân bằng cách kể lại những lời và kinh nghiệm của một số ít nạn nhân bị loạn luân mà bà đang làm việc với họ.

Vì Các Trung Tâm Trợ Giúp Khủng Hoảng Cho Những Người Bị Hỗn Hiếp đã làm việc trong những cộng đồng và vận động với mọi người là nạn bạo hành là một vấn đề mà cả cộng đồng đều có trách nhiệm, nên đã có thành lập nhiều nguồn tài trợ khác nhau. Đa số những nguồn tài trợ này được dồn vào các dịch vụ bênh vực trực tiếp. Ngăn ngừa, tuy được xem là quan trọng, vẫn không được tài trợ bao nhiêu so với mức tài trợ cho các dịch vụ trực tiếp, nếu có. Nhưng việc phát huy thêm nhận thức và ngăn ngừa bạo hành tình dục vẫn tiếp tục là một mục tiêu của Các Trung Tâm Trợ Giúp Khủng Hoảng Cho Những Người Bị Hỗn Hiếp.

Những ý kiến của chúng tôi về giáo dục và ngăn ngừa cũng được mở rộng thêm. Chúng tôi vẫn tiếp tục công việc quảng bá thêm để mọi người biết nhiều hơn, chúng tôi làm việc thêm về ngăn ngừa với cả người lớn và trẻ em gồm cả việc gầy dựng kỹ năng để tránh trở thành nạn nhân. Các biện pháp can thiệp trị liệu cũng được phát huy để giúp nạn nhân tránh bị trở thành nạn nhân thêm lần nữa. Khi chúng tôi phát huy khả năng chuyên môn bằng những đường lối nhằm giúp cá nhân tránh trở thành nạn nhân, chúng tôi đã bớt thì giờ, trong vai trò phong trào, dành vào việc giải quyết các điều kiện nền tảng tạo thành môi trường xảy ra nạn bạo hành tình dục. Công việc đó, công việc của những bà mẹ để ra phong trào, phải tiếp tục. Như họ đã biết, chỉ có thay đổi xã hội thực sự mới chấm dứt được nạn hạo hành tình dục.

Khó khăn của chúng ta là đó. Chúng ta phải tiếp tục giúp gầy dựng kỹ năng cho cá nhân. Chúng ta phải tiếp tục giúp trẻ em và người lớn đối phó với các tác động của nạn bạo hành tình dục và giúp gầy dựng lại bản thân và ngăn ngừa tình trạng trở thành nạn nhân một lần nữa. Chúng ta phải giáo dục những nguồn cung cấp dịch vụ khác trong hệ thống về các nhu cầu đặc biệt của nạn nhân bị cưỡng hiếp tình dục và về nhu cầu tế nhị khi chăm sóc cho họ.

Điều đó cũng có nghĩa là chúng ta phải tham gia các cộng đồng của chúng ta để cố gắng cùng với những người trong cộng đồng hầu xác định các điều kiện nền tảng dung dưỡng hoặc khuyến khích bạo động tình dục trong các cộng đồng của chúng ta. Chúng ta phải cùng làm việc với nhau để lập ra một kế hoạch hành động giải quyết các điều kiện nền tảng này. Chúng ta có trách nhiệm giúp phát huy giới lãnh đạo trong cộng đồng để giải quyết vấn đề này, và để cùng làm việc với những thành phần hợp tác trong cộng đồng, rất có thể theo những cách mới và khác, để chấm dứt nạn bạo hành tình dục.

Những thành phần hợp tác trong cộng đồng chúng tôi có khả năng chuyên môn mà chúng tôi không có. Họ biết rõ những người trong cộng đồng của họ. Họ biết những người nào có thể ủng hộ và những người nào có thể gièm pha công việc ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục. Họ thường biết những cách có hiệu quả để đối phó với những vấn đề khó khăn. Họ biết về các thái độ và niềm tin nào có thể giúp hoặc cản trở các nỗ lực của chúng ta. Và, vì là người trong cộng đồng nên họ được tín nhiệm hơn những người ngoài cộng đồng đó.

Phát triển cộng đồng thực sự sẽ đòi hỏi chúng ta cùng hợp tác với những người khác trong lãnh vực này.

Công việc này thách thức chúng ta phải chấp nhận khả năng chuyên môn và quyền lãnh đạo của những thành phần hợp tác trong cộng đồng. Đường lối này có nghĩa là chúng ta sẽ công bố và nhìn nhận công việc làm với những người cộng tác thực sự với chúng ta. Khi chúng ta kết hợp kiến thức của chúng ta về nạn cưỡng hiếp tình dục và khả năng trí tuệ trong các cộng đồng của chúng ta thì sẽ giúp cộng đồng thực hiện và có trách nhiệm ngăn ngừa bạo hành tình dục.

Đối với nhiều người trong chúng ta, đây sẽ là lời kêu gọi tái lập và tái đầu tư vào những hoạt động của thời trước. Đối với những người khác, đây có thể là một cơ hội để biết được kinh nghiệm mới về sợi dây kết nối cộng đồng mật thiết. Đối với tất cả chúng ta, đây sẽ là cơ hội đem lại thay đổi trong các cộng đồng của chúng ta.

Một tiếng nói khác từ lịch sử của chúng ta tiếp tục thách thức chúng ta. Susan Brownmiller, tác giả của “Against Our Will”, một quyển sách đặc biệt vào năm 1975 về nạn hãm hiếp, viết trong đoạn văn cuối cùng là, “Mục đích của tôi khi viết quyển sách này là nêu ra lịch sử của nạn hãm hiếp. Nay chúng ta phải dập tắt tương lai của nạn đó.”

Và chúng ta phải ra tay dập tắt.

Giới Trẻ và Thay Đổi Xã Hội

Vào mùa hè năm 1998, Cuộc Họp Thượng Đỉnh Toàn Quốc của Những Người Hoạt Động Ngăn Ngừa Bạo Hành đã được tổ chức tại San Diego và một trong những người tham gia trong ban thuyết trình là một thành viên của Đoàn Thanh Thiếu Niên Bảo Tồn. Công việc của anh nhắm vào giới trẻ trong khu xóm của anh. Anh mong muốn cho giới trẻ trong cộng đồng của anh tìm được một cách để tránh dùng ma túy và buôn bán ma túy, không dùng bạo lực và giúp cho cộng đồng của họ trở thành một nơi sinh sống an toàn.

Một nhóm khác có tên là Lực Lượng Thanh Thiếu Niên từ New York cũng đến tham dự để đóng góp với những người thảo luận về việc ngăn ngừa bạo động. Họ đem theo một cuốn băng video do họ thực hiện có tên gọi là “Corner Prophets”, một cuốn phim hùng hồn trình bày những nét tương phản giữa thực tế cuộc sống của họ với hình ảnh do giới truyền thông báo chí nói về giới trẻ da đen tại những vùng đô thị trong nước.

Các lãnh tụ tương lai đang bận rộn lãnh đạo ngày nay. Giới trẻ toàn quốc đang tham gia công việc phát triển cộng đồng và thay đổi xã hội. Washington cũng thế.

Tại Washington, là một phần trong đề xướng ngăn ngừa bạo hành tình dục đang tiếp diễn, giới trẻ tham gia các dự án thí điểm đang tích cực thay đổi xã hội trong các cộng đồng của họ. Họ đang thăm dò ý kiến của cộng đồng để tìm ra các thái độ nền tảng đưa đến nạn bạo hành tình dục. Họ đang tự hỏi lấy chính mình và các bạn đồng lứa về các điều kiện nền tảng này và họ đang nghĩ về viễn tượng của một cộng đồng không có bạo hành tình dục. Họ đang tự chuẩn bị để thành lập và thực hiện các hoạt động ngăn ngừa bạo hành tình dục. Họ đang làm việc để giúp các cộng đồng của họ phát triển từ điều kiện hiện nay để có thể thực thi đường hướng tương lai của họ.

Giới trẻ cũng đã rất tích cực tham gia tiến trình quyết định quan trọng cho chiến dịch truyền thông báo chí, là một phần thiết yếu trong đề xướng ngăn ngừa bạo hành tình dục của Washington. Họ đã duyệt lại những chiến dịch trước đây nhắm vào giới trẻ. Giới trẻ tại Washington khẳng định về những sách lược nào có hiệu quả với các bạn đồng lứa với họ.

Họ cho biết ý kiến của họ về những sách lược nào sẽ không có hiệu quả. Họ đã thách thức người lớn và lẫn nhau về nhu cầu phải nói trực tiếp “thẳng vào mặt” về nạn bạo hành tình dục. Giới trẻ đã tỏ ra phấn khởi và đang khuyến khích những nhà soạn dự án trong tiến trình này và họ đã thấy ý kiến của họ đang thành hình.

Giới trẻ đang biết rằng họ được xem là những nguồn tài nguyên quý giá, chứ không phải chỉ tiếp nhận các chương trình do người lớn lập ra. Người lớn đang biết lắng nghe ý kiến của giới trẻ. Và cả hai giới này đang củng cố truyền thông hai chiều với nhau mà không phán xét. Giới trẻ này là những thành phần đương cuộc tích cực trong các cộng đồng sinh sống của họ. Với quyền đưa ra các quyết định về chương trình, giới trẻ này đang góp phần thay đổi việc phát triển các chương trình để giúp họ chấm dứt nạn bạo hành tình dục.

Đây là công việc phát triển cộng đồng đầy hào hứng, để hợp tác với những thành phần đương cuộc tại nhiều cộng đồng mà thay đổi xã hội.

Chúng tôi thấy rằng chúng tôi sẽ có đạt được các thành quả khác, nhiều hơn so với những gì chúng tôi đã có thể làm trước đây trong lãnh vực ngăn ngừa bạo hành tình dục. Có người đã nói, “Nếu chỉ làm những gì trước đây đã làm thì chỉ có được những gì đã có.” Chúng tôi đang nỗ lực để làm khác. Chúng tôi nhìn nhận vai trò nối kết cơ bản của tất cả mọi người trong cộng đồng, nhiều phần đóng góp kiến thức và kỹ năng của những thành phần đương cuộc này, và ý muốn cơ bản nhằm thành lập các điều kiện phát huy một môi trường không có cưỡng hiếp tình dục.

Như Dr. Martin Luther King đã nói, “Chúng ta bắt buộc phải nương tựa lẫn nhau, đồng chịu chung một số phận. Bất cứ điều gì ảnh hưởng trực tiếp đến một người đều ảnh hưởng gián tiếp đến tất cả.” Giới trẻ tại đại hội ngăn ngừa, giới trẻ cố vấn cho chiến dịch truyền thông báo chí của Washington và giới trẻ góp phần thay đổi xã hội đang làm việc trong các dự án thí điểm một lần nữa đã nhắc nhở chúng tôi về chân lý đó. Là những người vận động phát triển cộng đồng và thay đổi xã hội, chúng tôi chấp nhận thực tế này.

Thay Đổi Mô Hình

Hay

Công Việc Phát Triển Cộng Đồng Khác với Công Việc Giáo Dục và Cộng Đồng Như Thế Nào?

Công việc phát triển cộng đồng khởi đầu khác với công việc giáo dục và ngăn ngừa theo truyền thống. Từ trước đến giờ chúng tôi vẫn nghĩ về việc nhẫn nhủ những gì đến những người trong các cộng đồng của chúng tôi và rồi cố gắng “vào” những nơi chúng tôi nghĩ là có thể tiếp nhận chúng tôi. Chúng tôi hy vọng đường lối này sẽ giúp chúng tôi tìm đến được những người chúng tôi muốn thông tin. Phần lớn trọng tâm đã được đặt vào nhận thức và giáo dục, mục tiêu của chúng tôi là gầy dựng kỹ năng cho cá nhân để tránh cho họ không bị trở thành nạn nhân hoặc để nâng cao mức nhận thức về nạn bạo hành tình dục trong cộng đồng. Chúng tôi đã thấy có nhiều thành quả với đường lối này và có lẽ sẽ tiếp tục làm việc theo cách này, ít nhất cũng một phần, vì đây là một cách chúng tôi có thể chắc chắn là một số nào đó sẽ nghe được những lời nhẫn nhủ của chúng tôi, những lời nhẫn nhủ mà chúng tôi biết là quan trọng.

Do đó, đa số các nỗ lực thay đổi xã hội của chúng tôi cũng phát xuất từ các văn phòng của chúng tôi, được chúng tôi hoạch định và thực thi với một phần yểm trợ và tham gia bán chính thức của những thành phần đương cuộc.

Một cách nhìn rộng rãi hơn về công việc này và để mở rộng thêm các cơ hội và yểm trợ cho công việc ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục là áp dụng đường lối phát triển cộng đồng. Đường lối khác biệt cơ bản này xem những người trong cộng đồng, những thành phần đương cuộc, là nguồn tài nguyên và hợp tác trong nỗ lực ngăn ngừa. Trọng tâm được đặt vào việc giải quyết các điều kiện nền tảng dung dưỡng bạo động tình dục. Thay vì dựa vào những gì mà chúng ta nghĩ là cộng đồng biết, tin và kinh nghiệm về nạn cưỡng hiếp tình dục, chúng tôi đối thoại về nạn đó. Họ giúp chúng tôi thẩm định các nhu cầu cá biệt và ưu điểm của họ. Thay vì tự chúng tôi quyết định về phương pháp và nội dung, cộng đồng chúng tôi giúp chúng tôi, tham gia trong vai trò tài nguyên và hợp tác trong tiến trình hoạch định và thực thi ngăn ngừa. Mức độ tham gia, cam kết và tiềm năng duy trì lâu dài thường cũng gia tăng nhiều hơn nhờ nỗ lực phát triển cộng đồng giúp cộng đồng tham gia nhiều hơn.

Khi nghĩ về việc bổ túc hoặc dùng những phương tiện khác để thực hiện công việc của chúng tôi hoặc ngay cả thay đổi đường lối ngăn ngừa thì vấn đề đó có thể xem chừng như quá lớn lao. Thay đổi là khó khăn bất luận ý kiến đó có hay đến mấy. Tuy nhiên, có một số câu hỏi cụ thể mà, khi trả lời, có thể giúp giảm bớt khó khăn, hoặc ngay cả gây phẫn khởi, cho dự án phát triển cộng đồng.

Quý vị cần nghĩ về những gì trước khi nói chuyện với bất cứ người nào?

Trước hết là xét đến “cộng đồng”. Nói chung thì mọi người nghĩ đến cộng đồng là toàn thể một khu vực dịch vụ, một thành phố hoặc thị xã hoặc ngay cả một quận. Trong trường hợp này, cộng đồng có thể có nghĩa khác. **Cộng đồng là một giới người nhất định nào đó có cùng quan tâm và sở thích.**

Giới này có thể ở trong cùng một địa phận, mang cùng lý tưởng, có những điểm tương đồng trong giới đó hoặc các đặc điểm rõ rệt khác. Thí dụ, một khu xóm có thể là một cộng đồng. Một nhà thờ hoặc nhiều giáo hội cũng thế. Một ngôi trường là một cộng đồng, mà cả một địa hạt học đường cũng vậy. Để xét đến mô hình phát triển cộng đồng lần đầu tiên, nên bắt đầu từ một cộng đồng nhỏ có phạm vi rõ rệt.

*Ai có thể là đồng minh trong
để xướng ngăn ngừa?*

Sau khi nhận định muốn làm việc với cộng đồng nào, quý vị hãy nghĩ đến những người có thể ở trong hoặc có liên hệ với cộng đồng đó. Nên có đồng minh khi bắt đầu nghĩ đến việc gia nhập cộng đồng đó để ngăn ngừa. Đây là những người có thể giúp giới thiệu quý vị đến giới lãnh đạo của cộng đồng đã được quý vị nhận định, nếu quý vị chưa quen biết cộng đồng đó hoặc nếu họ chưa quen biết quý vị.

Đây là lúc vận động bênh vực cho mô hình phát triển cộng đồng và tiềm năng có thể thực sự tham gia của cộng đồng để ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục.

***Ai là những thành phần đương cuộc
trong cộng đồng được quý vị nhận định?***

Hãy nghĩ về những người có thể là thành phần đương cuộc trong cộng đồng. Khi nghĩ về một cộng đồng, quý vị vẫn có thể vô ý không nghĩ đến những người có quan tâm, quyền lợi, trong tiến trình ngăn ngừa. Thí dụ như khi hoạch định với một cộng đồng học đường thì không có gì lạ khi nghĩ đến nhân viên, cha mẹ và ban quản trị là những thành viên quan trọng của toàn hoạch định.

Học sinh thường không được đại diện mà họ chắc chắn là những thành phần đương cuộc. Hãy bắt đầu nghĩ rộng hơn thì sẽ giúp chúng ta được nhiều khi gặp gỡ lần đầu tiên với một hoặc vài thành viên của một cộng đồng, và sau đó với nhiều thành phần đương cuộc hơn.

Sau khi đã xét đến tất cả những điều này, quý vị có thể đã sẵn sàng để gặp một thành viên của cộng đồng đó để đề nghị và thảo luận về vấn đề có thể hợp tác chấm dứt nạn bạo hành tình dục.

Làm thế nào để tiến hành từ ý kiến trong văn phòng đến việc gặp gỡ cộng đồng?

Quý vị đã nhận định một hoặc nhiều người trong cộng đồng mà quý vị có thể mời tham gia một phiên họp đầu tiên để xác định quan tâm về việc thành lập một cộng đồng không có bạo hành tình dục. Tại phiên họp đầu với một hoặc hai người thuộc cộng đồng đó, quý vị sẽ có cơ hội nói về các quan tâm của mình về nạn bạo hành tình dục và nghe ý kiến của họ. Quý vị cũng có cơ hội nói về vấn đề phát triển cộng đồng. Đây là lúc giải thích phát triển cộng đồng là một tiến trình, chứ không phải một biến cố.

Tiến trình này gồm phần nhận định những thành phần đương cuộc, triệu tập những thành phần đương cuộc đó để thảo luận hầu tìm ra các điều kiện nền tảng liên quan đến nạn bạo hành tình dục trong cộng đồng của họ. Những thành phần đương cuộc này sẽ khởi động một tiến trình hoạch định, cũng như phát triển và thực thi một kế hoạch hành động.

Sau phiên họp đầu tiên này, những người tham dự phiên họp có thể cần có thời giờ để nghĩ xem họ có muốn a) tham gia và b) trợ giúp nhận định và triệu tập những thành phần đương cuộc hay không. Sau khi được họ cam kết thì quý vị có thể xúc tiến ngay. Những công tác, kế hoạch và hoạt động chính xác như thế nào sẽ do nhóm đương cuộc được triệu tập quyết định và không thể tiên đoán được chính xác sẽ như thế nào. Tuy nhiên, nếu có được mục tiêu hoặc sứ mạng rõ rệt, thì tất cả công việc có thể được xét theo đó và con đường sẽ trở nên rõ rệt.

Nhóm đương cuộc sẽ xét đến những loại công việc nào?

Sau đây là danh sách một số công việc mà nhóm đương cuộc cần phải từ từ hoàn thành.

- ※ Phát triển mục tiêu / sứ mạng (thí dụ, thành lập một cộng đồng không có bạo hành tình dục)
- ※ Thảo luận để xác định trong cộng đồng của họ có các điều kiện nền tảng nào dung dưỡng và/hoặc gây ra nạn bạo hành tình dục (xem những nguồn tài nguyên trợ giúp và thảo luận trong Phụ Lục IV)
- ※ Phân tích các điều kiện nền tảng đó
- ※ Chọn ra 1-3 điều kiện (một số lượng dễ làm việc) mà cả nhóm nghĩ rằng họ có thể thay đổi
- ※ Khởi động một tiến trình hoạch định để giải quyết các điều kiện nền tảng đã nhận định
- ※ Nhận định về thay đổi nào cần thiết / mong muốn
- ※ Xác định các hoạt động và thời hạn để thay đổi

- ※ Phân tích tài nguyên (nhân lực, hàng hóa và dịch vụ, tài chánh) cần thiết cho công việc thay đổi
- ※ Nhận định các kết quả có thể đo lường được
- ※ Soạn một kế hoạch đánh giá

Nhóm này có thể chỉ cần họp vài lần và lập ra một kế hoạch nhanh chóng. Đa số những nhóm họp lâu hơn là để hoạch định và xác định những bước kế. Bất cứ thời gian nào dùng vào việc này đều là thời gian thực sự hoàn thành mức độ sẵn sàng ngăn ngừa nào đó. Hoạch định và chuẩn bị sẵn sàng là góp phần thay đổi không kém gì công việc thuyết trình, liên kết tại các hội chợ sức khỏe hoặc bất cứ hoạt động ngăn ngừa nào khác dễ nhận định hơn.

Sau cùng là đến lúc hành động. Mọi người sẽ có cơ hội, như trong toàn bộ tiến trình hoạch định, để đóng góp theo khả năng của họ. Các Chương Trình Cộng Đồng về Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục có nhiều cơ hội lãnh đạo trong nhiều cộng đồng nhỏ trong một cộng đồng lớn hơn. Họ là tâm điểm để gây dựng một mạng ngăn ngừa trên toàn cộng đồng.

Mạng liên kết này có thể lan chậm, nhưng chắc chắn sẽ lan tràn, và quyết tâm liên kết này sẽ đưa đến thay đổi xã hội thiết yếu.

Sẵn Sàng Ngăn Ngừa

Các cộng đồng có thể đang ở những mức độ sẵn sàng khác nhau để ngăn ngừa bạo hành tình dục. Có nhiều lãnh vực cần cứu xét khi đánh giá mức độ sẵn sàng.

Trong số này có các lãnh vực sau đây, được Bill Lofquist nêu ra trong “Community Prevention Readiness Index”¹ (“Chỉ Số về Mức Độ Sẵn Sàng Ngăn Ngừa của Cộng Đồng”)

- ✉ ý niệm rõ ràng
- ✉ phát triển chính sách
- ✉ hoạch định sách lược
- ✉ liên kết
- ✉ đánh giá
- ✉ cộng tác của tiểu bang/địa phương

---

1 Lofquist, William, “The Community Prevention Readiness Index.” The Technology of Development. Tucson, AZ: Development Publications, 1996.

- ※ trợ giúp kỹ thuật
- ※ cam kết tài trợ
- ※ các mô hình chương trình
- ※ khả năng lãnh đạo

Khi trả lời các câu hỏi sau đây, dựa trên các lãnh vực cứu xét quan trọng đó, chúng ta sẽ có dữ kiện gốc rõ ràng về công việc ngăn ngừa trong cộng đồng được quý vị chọn ra.

Các cộng đồng có thể có những mức độ sẵn sàng khác nhau để bắt đầu để xướng ngăn ngừa. Dữ kiện quý vị thu thập từ cuộc thăm dò này sẽ giúp chúng ta biết được phải khởi động dự án ở đâu. Thời gian khởi sự có thể là phát triển quan hệ và tìm đồng minh. Thời gian khởi đầu có thể là bảo đảm cho không có chính sách nào hiện nay cản trở đến các nỗ lực của quý vị. Hoặc, với một cộng đồng có mức độ sẵn sàng ngăn ngừa cao hơn, thời gian khởi đầu có thể là triệu tập cộng đồng và bắt đầu tiến trình hoạch định. Bất luận khởi điểm như thế nào, nếu nhớ được công việc phát triển cộng đồng là

một tiến trình thì sẽ giúp cho tất cả mọi người nhìn nhận mức phát triển và thay đổi và xem thay đổi đó là một thành quả đáng giá để chuẩn bị sẵn sàng ngừa.

Nghĩ về Sẵn Sàng

- 1. Nhận định cộng đồng của quý vị.**
- 2. Quý vị, trong cương vị cộng đồng, nghĩ về ngăn ngừa như thế nào?**
- 3. Đang có các chính sách gì hỗ trợ cho các nỗ lực ngăn ngừa của quý vị trong cộng đồng này?**

4. Nêu ra các nỗ lực hoạch định ngăn ngừa hiện nay trong cộng đồng này.

5. Nêu ra những mức cộng tác hiện nay:

a) Quý vị trao đổi dữ kiện thường xuyên với ai?

b) Quý vị làm việc với ai để mở rộng hoặc kéo dài các nỗ lực ngăn ngừa hiện nay?

c) Quý vị thành lập những nguồn tài nguyên mới và những cách ngăn ngừa với ai?

6. Quý vị đã thu thập kết quả khảo cứu nào để đánh giá các nỗ lực ngăn ngừa hiện nay, nếu có, để giúp cho tiến trình hoạch định của mình?

7. Ghi ra những cách tài trợ của các cơ quan quận, tiểu bang hoặc toàn quốc dành cho các nỗ lực địa phương của quý vị.

8. Liệt kê những nguồn tài nguyên trợ giúp kỹ thuật để ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục mà quý vị đã biết.

9. Đang có nguồn tài trợ gì để yểm trợ giai đoạn khởi đầu đề xướng ngăn ngừa của quý vị?

10. Liệt kê các lãnh tụ nào trong cộng đồng sẽ bênh vực các nỗ lực ngăn ngừa.

Các Điều Kiện Nền Tảng

Ủy Ban Cố Vấn về Ngăn Ngừa Cưỡng Hiếp Tình Dục Toàn Tiểu Bang đã đồng ý là mục tiêu của đề xướng ngăn ngừa tại Washington sẽ là để:

“Tác động những nguyên nhân nền tảng đưa đến bạo hành tình dục bằng cách chuyển trách nhiệm giải quyết từ các dịch vụ xã hội sang cộng đồng bằng đường lối phát triển cộng đồng.”

Các dự án phát triển cộng đồng sẽ xác định các điều kiện nền tảng trong cộng đồng của họ. Các điều kiện đó (Điều Kiện A) sẽ cho biết dữ kiện thiết yếu về tình trạng hiện nay của cộng đồng, và sẽ là khởi điểm của tiến trình hoạch định. Ý muốn của cộng đồng trong tương lai (Điều Kiện B) về nạn bạo hành tình dục sẽ giúp họ xác định cần phải có những hành động gì.

Trong những cuộc thảo luận nhóm với ủy ban cố vấn, với những người tham gia hội thảo, với những nhóm cộng đồng và những người quan tâm thì đã biết được rất nhiều điều kiện nền tảng.

Sau đây là các điều kiện mà gần như tất cả các ý kiến về các điều kiện nền tảng đều quy tụ vào đó.

- ※ **bạo hành** được chấp nhận như một tiêu chuẩn bình thường
- ※ **các vấn đề đàn áp** (kỳ thị phái tính, kỳ thị chủng tộc, kỳ thị giai cấp, v.v...)
- ※ **lạm dụng quyền lực và kiểm soát**
- ※ **rập khuôn vai trò phái tính**
- ※ **thiếu kiến thức và giáo dục về bạo hành tình dục**
- ※ **thiếu hậu quả của hành vi thủ phạm**
- ※ **đổ lỗi cho nạn nhân**
- ※ **các hệ thống không tương hợp với nhau**
- ※ **bắt chước hành vi sai trái và bạo động**
- ※ **im lặng và sợ hãi**

Các điều kiện được nêu ra trong bất cứ cộng đồng nào sẽ là những điều kiện cá biệt của cộng đồng đó.

Có thể sẽ có một số điều kiện thuộc những loại này, nhưng không nhất thiết đều là như vậy. Các điều kiện này được liệt kê ra đây để làm thí dụ về những gì quý vị có thể thấy khi làm việc với cộng đồng của mình.

Từ danh sách các điều kiện nền tảng do cộng đồng liệt kê, nhóm đương cuộc sẽ lập ưu tiên và chọn các điều kiện nào mà họ nghĩ rằng cộng đồng có thể thay đổi.

Đặt Giả Thuyết...

Một số nguồn tài nguyên nói về các dự án phát triển cộng đồng cụ thể. (xem phụ lục) Để nêu ra cụ thể những trường hợp có thể làm được, nhưng không quy định trước về cách thực hành, quý vị có thể xét đến những giả thuyết có thể thực hiện sau đây về đề xướng ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục. Những giả thuyết này là để bắt đầu thảo luận, làm bàn đạp đưa đến các ý kiến của cộng đồng.

Sau một số giả thuyết đề xướng làm thí dụ từ thực tế. Thực tế ít khi hoàn hảo. Có những giai đoạn khởi đầu, các kinh nghiệm, cơ hội đánh giá và, thường xuyên phải bắt đầu lại. Chúng ta có thể học hỏi nhiều từ những gì không được trôi chảy cũng như những gì có kết quả êm xuôi.

Các thí dụ về thực hành là một tiến trình liên tục, chứ không phải là sản phẩm “sau cùng”. Những thí dụ này chỉ cho thấy sơ về mô hình phát triển cộng đồng để giúp quý vị mường tượng ra những trường hợp khả dĩ làm được trong cộng đồng của mình.

Cộng Đồng Cụ Thể

⇒ Trường Trung Học

Triệu tập ai (những thành phần đương cuộc)

⇒ Học sinh (Mọi thành phần trong giới học sinh như những hội đoàn ở trường, những nhóm thiếu niên có con, báo chí nhà trường, hội kịch nghệ, hội nghệ thuật, v.v...)

⇒ Ban Quản Trị

⇒ Nhân Viên Cố Vấn

⇒ Y Tá

⇒ Huấn Luyện Viên

⇒ Cha Mẹ (PTSA)

⇒ Chương Trình Cộng Đồng về Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục

Điều Kiện A Có Thể Có (Chúng ta đang ở tình trạng nào?)

⇒ Sách nhiễu tình dục được chấp nhận là tiêu chuẩn bình thường

- ⇒ Đối phó hiệu quả với nạn sách nhiễu Tình Dục
ở trường (chính sách)
- ⇒ Thiếu hậu quả cho hành vi thủ phạm

Điều Kiện B Có Thể Có (Chúng ta muốn như thế nào?)

- ⇒ Môi Trường Không Có Sách Nhiễu Tình Dục,
Thảo Luận Cởi Mở về Sách Nhiễu Tình Dục
- ⇒ Trách Nhiệm của Bạn Đồng Lứa
- ⇒ Các Chính Sách Có Hiệu Quả

Các Hoạt Động Có Thể Thực Hiện (với/bởi ai)

- ⇒ Nhóm đương cuộc thẩm định chính sách
- ⇒ Thông tin/nhận biết cho toàn thể cộng đồng
- ⇒ Thực hiện vài vở kịch để giúp mọi người biết
về các tác động của nạn sách nhiễu tình dục
- ⇒ Hợp tác với những nhóm chống bạo động khác
để yểm trợ cho tiêu chuẩn bình thường là “nhà
trường không có bạo động”

Các Chỉ Dấu Thay Đổi

- ⇒ **Gia tăng xử dụng thủ tục**
- ⇒ **Nhóm đương cuộc họp đều đặn**
- ⇒ **Thăm dò trước/sau về kiến thức, thái độ và tiêu chuẩn bình thường**

Thí Dụ từ Thực Tế

Những Bước Đầu về Phát Triển Cộng Đồng

Tác giả: Erin Casey

Chuyên Viên Huấn Luyện

**Trung Tâm Tài Nguyên về Nạn Cưỡng Hiếp
Tình Dục tại Quận King**

Vào Tháng Mười 1998, Trung Tâm Tài Nguyên về Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục tại Quận King (KCSARC) đã quyết định gia nhập Các Chương Trình Cộng Đồng về Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục (CSAP) khác trong tiểu bang đang áp dụng những đường lối phát triển cộng đồng để ngăn ngừa bạo hành tình dục. Tiềm năng có được thay đổi xã hội lâu dài và nhiều hơn sẵn có trong mô hình phát triển, cũng như mức tiến bộ đáng kể của các cơ quan khác đã giúp chúng tôi phấn khởi hơn mà đề xướng dự án của chính chúng tôi. Ban Giáo Dục tại KCSARC đã bắt đầu bằng cách nhận định giới mục tiêu, và bằng cách ấn định, sơ khởi, phạm vi “cộng đồng” mà chúng ta có thể hợp tác.

Là một cơ quan theo truyền thống vẫn tập trung các nỗ lực giáo dục ngăn ngừa vào giới trẻ và những người làm việc với giới trẻ, chúng tôi đã chọn giới thanh thiếu niên làm mục tiêu. Ngoài ra, dựa vào công việc trước đây của chúng tôi với những trường tại địa phương, chúng tôi đã chọn môi trường học đường làm cộng đồng của chúng tôi và bắt đầu thẩm định mối quan tâm của các trường trung học địa phương. Mục tiêu của chúng tôi là mời nhân viên, học sinh và lý tưởng nhất là cha mẹ làm những thành phần đương cuộc trong một cộng đồng học đường.

Hồi đầu Tháng Mười, chúng tôi đã gửi thư đến những nhà điều hành các trường trung học địa phương, và liên lạc bằng điện thoại với những nhà điều hành và các nhân viên khác tại những trường chúng tôi đã liên lạc trước đây. Vấn đề nhanh chóng trở nên rõ rệt là số lượng công việc bận rộn và các ưu tiên đối nghịch nhau của nhân viên nhà trường khiến họ khó nghĩ đến chuyện tham gia một dự án cộng tác sâu rộng. Đáp ứng của nhiều nhân viên nhà trường là; “ý kiến hay lắm — nhưng không có thì giờ.”

Vào lúc chúng tôi đang trở nên tuyệt vọng vì không tìm ra một “cộng đồng” thì chúng tôi nhận được điện thoại của hiệu trưởng Trường Trung Học Interlake tại Bellevue cho biết là họ muốn tìm hiểu thêm về ý kiến này.

Chúng tôi bắt đầu họp với toán hướng dẫn của Trường Trung Học Interlake và cho biết rõ ràng đầy đủ hơn về loại tiến trình chúng tôi đang đề nghị. Nói tóm lại, chúng tôi đã “vận động” ý kiến phát triển cộng đồng với nhóm này, và cố cho thấy được các khác biệt giữa mô hình được chúng tôi đề nghị với những loại giáo dục ngăn ngừa theo truyền thống hơn. Công việc này không dễ. Tuy nhóm hướng dẫn nhiệt tâm làm việc với cơ quan chúng tôi, và rõ ràng xem nạn bạo hành tình dục là một vấn đề quan trọng cần nêu với học sinh, thật khó để thuyết phục được đúng mức là dự án này không phải là dự án “của chúng tôi”, mà là của họ, và tiến trình này cần có học sinh và nhân viên đầu tư công sức và tham gia. Ngoài ra, đường lối phát triển cộng đồng có thể rất khác với các phương pháp giảng dạy trong môi trường giáo dục từ Mẫu Giáo đến lớp 12, theo đó học sinh thường ít tham gia tích cực để thành lập chương trình học của chính mình.

Sau cùng, thời gian cũng lại là một vấn đề, như nhân viên đã cho biết về công việc thực sự nặng nề của họ. Tuy có các quan ngại này, nhân viên cũng đã quyết định hợp tác với chúng tôi, và đưa ra một phát ngôn nhân đồng ý trợ giúp triệu tập những người trong cộng đồng học đường đó.

Kế hoạch sơ khởi là tổ chức một nhóm đóng góp ý kiến gồm học sinh và nhân viên thuộc nhiều thành phần trong cộng đồng Interlake. Nhóm này bắt đầu tiến trình nhận định lãnh vực tập trung, và thảo luận về những đường lối có thể áp dụng để gia tăng nhận thức và đầu tư vào cộng đồng học đường này. Tuy nhiên, trước đó, phát ngôn nhân tại Interlake gặp phải tình trạng khẩn cấp cá nhân, và đã nghỉ dài hạn cho đến hết năm đó. Thiếu mất người này đã gây trở ngại có thể làm sụp đổ dự án. Không có nhân viên nào khác tại Interlake cảm thấy họ có thì giờ hoặc tư thế để làm phát ngôn nhân, và niên học sắp hết còn tạo nhiều trách nhiệm hơn cho ban giảng huấn vốn đã bận rộn.

Tuy nhân viên của KCSARC sẵn sàng cung cấp tài liệu giáo dục cho học sinh, viễn ảnh cộng tác về “phát triển cộng đồng” càng trở nên khó khăn hơn đối với họ.

Vào lúc này, và cũng có phần nào thất vọng, chúng tôi tổ chức lại. Khi xét lại đường lối của chúng tôi thì chúng tôi nhận ra là chúng tôi có thể đã không chú ý đúng mức đến một bước trong tiến trình làm việc với các trường mà lẽ ra có thể đã là một trọng tâm chính; chúng tôi đã không dành đủ thời giờ để thực sự xây dựng một nền tảng liên kết và khả tín với cộng đồng này. Tuy nhà trường đã nhận lời mời của chúng tôi, chúng tôi đã tiến hành ngay tiến trình “phát triển cộng đồng” mà không nỗ lực gầy dựng nền tảng và quan hệ, yếu tố chính của công việc phát triển cộng đồng. Nhất là trong bối cảnh học đường, khi có nhiều đòi hỏi và thành phần đối nghịch nhau, công việc gầy dựng quan hệ xem ra là một công việc tối quan trọng. Do đó, chúng tôi đi đến quyết định chung là đặt trọng tâm nỗ lực vào việc gầy dựng quan hệ giữa chúng tôi với nhân viên và học sinh tại Interlake trong thời gian còn lại trong năm.

Với mục tiêu này, chúng tôi đang thực hiện nhiều loại sinh hoạt giáo dục ngăn ngừa “tiêu biểu” mà nếu không thì chúng tôi cũng đã làm; thuyết trình trong lớp, tham khảo với những nhóm như Natural Helpers, và cung cấp tài liệu. Chúng tôi hy vọng là đến năm sau thì chúng tôi sẽ phát huy được đầy đủ mối liên kết và tôn trọng lẫn nhau để có thể cùng nhau cộng tác đầu tư. Chúng tôi đã thấy được thành quả khởi đầu của mối liên kết này; chỉ mới dạo gần đây nhân viên cố vấn của “Hội Đồng Lãnh Đạo” của học sinh đã gọi cho chúng tôi để mời chúng tôi làm việc với các học sinh hầu thành lập một chiến dịch “hẹn hò an toàn” toàn trường. Chúng tôi học được bài học là phải nghĩ rộng hơn về những loại sinh hoạt “xây dựng cộng đồng” và gầy dựng mối liên kết để cộng đồng đầu tư rộng rãi hơn vào lãnh vực giáo dục và thay đổi ngăn ngừa lâu dài.

Thăm Dò Những Trường Hợp Có Thể Thực Hiện

Đồng Minh & Chướng Ngại

**Quý vị biết ai trong cộng đồng học đường mà có thể
chắc chắn rằng họ sẽ yểm trợ các nỗ lực ngăn ngừa của
quý vị?**

Những người đó có thể biết ai có thể là đồng minh?

**Người nào trong cộng đồng đó có thể phản đối các nỗ
lực ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục?**

Cộng Đồng Cụ Thể

⇒ Cộng Đồng Nhà Thờ (từng giáo đoàn)

Triệu tập ai (những thành phần đương cuộc)

⇒ Trẻ em (Trung Học Đệ Nhị / Đệ Nhất Cấp)

⇒ Mục Sư và Mục Sư Phụ Trách Thanh Thiếu Niên và Những Nhà Giáo Dục Công Giáo

⇒ Cha Mẹ

⇒ Những Nhóm Độc Thân

⇒ Giám Đốc Âm Nhạc

⇒ Giáo Viên trường Chủ Nhật

⇒ Đại diện của mọi giới trong giáo đoàn

⇒ Cả giáo dân “truyền thống” và “không truyền thống”

⇒ Chương Trình Cộng Đồng về Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục

Điều Kiện A Có Thể Có (Chúng ta đang ở tình trạng nào?)

⇒ Thiếu dữ kiện về nạn cưỡng hiếp tình dục

⇒ Chối / Im Lặng

Điều Kiện B Có Thể Có (Chúng ta muốn như thế nào?)

⇒ Lên Tiếng

⇒ Đối Thoại

⇒ Nhận Thức

Các Hoạt Động Có Thể Thực Hiện (với/bởi ai)

⇒ Mục sư — bài giảng / thân mật về vấn đề

⇒ Giám Đốc Âm Nhạc — Giúp giới trẻ chuẩn bị và trình bày chương trình âm nhạc và kịch ngắn

⇒ Nhóm Trẻ — Hình dung một thế giới không có bạo động, thực hiện công trình nghệ thuật để trưng bày ở nhà thờ; tổ chức hội họp để khai mạc

⇒ Những Nhóm Độc Thân — Thảo luận về những mối quan hệ lành mạnh và an toàn hẹn hò

⇒ Những Nhóm Người Lớn — Tìm hiểu và xem xét các tiêu chuẩn bình thường của giáo hội về nạn bạo hành tình dục — Chúng ta đang nêu gương gì cho các thế hệ tương lai?

- ⇒ **Trường Chủ Nhật — Bài học cho tất cả mọi lớp tuổi về**
  - ※ **An Toàn Cá Nhân**
  - ※ **X Mọi người đều là con của Thượng Đế để yêu thương, chứ không phải hành hạ**
  - ※ **X Thánh kinh nói đến việc đối xử tử tế với mọi người**

Các Chỉ Dấu Thay Đổi

- ⇒ **Gia tăng đối thoại — Số lần đối thoại được sắp xếp với những nhóm trong giáo đoàn**
- ⇒ **Lên tiếng — Có thêm những lần thảo luận bất ngờ**
- ⇒ **Gia tăng nhận thức — Thăm dò ý kiến bán chính thức trước-sau của mọi thành phần trong giáo đoàn**

**Thăm Dò Những Trường
Hợp Có Thể Thực Hiện**

**Đồng Minh & Chướng
Ngại**

Quý vị biết ai trong cộng đồng nhà thờ mà có thể chắc chắn rằng họ sẽ yểm trợ các nỗ lực ngăn ngừa của quý vị?

Những người đó có thể biết ai có thể là đồng minh?

Người nào trong cộng đồng có thể phản đối các nỗ lực ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục?

Thí Dụ từ Thực Tế

Phát Triển Cộng Đồng Trong Một Cộng Đồng Tín Ngưỡng

Đơn Vị Yakima Phụ Trách Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục, một phân ban của Sở Sức Khỏe Tâm Thần Toàn Diện Miền Trung Washington, đã khởi xướng một dự án trong cộng đồng tín ngưỡng tại Yakima. Là một phần trong tiến trình hoạch định, họ đã xác định những nhóm tín ngưỡng nào trong cộng đồng của họ để mời càng nhiều đại diện càng tốt. Họ cung cấp chi tiết cho các cơ quan cộng đồng khác về kế hoạch của họ và đề nghị sự thể khả dĩ các cơ quan đó nhận được giới thiệu vì dữ kiện cung cấp cho những người tham gia cộng đồng tín ngưỡng. Họ đã hỏi các nhà thờ về những dịch vụ nào được cung cấp cho nạn nhân bị cưỡng hiếp tình dục trong cộng đồng của họ. Và họ đã hiểu được rõ trong cơ quan của họ về những gì họ muốn theo đuổi với dự án này.

Thư mời được gửi đến tất cả những nhóm tín ngưỡng có tên trong điện thoại niêm giám quyển màu vàng. Hai mươi ba người đã tham dự phiên họp đầu tiên và sau đó có thêm sáu người nữa. Nhiều nhóm tín ngưỡng khác nhau có gửi người đại diện. Phiên họp đầu tiên được hoạch định vào khoảng giờ ăn và có phục vụ thức ăn.

Trong phiên họp đầu tiên, nhóm đóng góp này thảo luận về các ý kiến và quan tâm xoay quanh nạn bạo hành tình dục. Những người tham gia đề nghị là có nhu cầu giáo dục trong giáo đoàn. Nhóm đóng góp ý kiến cho biết có nhu cầu cần lên tiếng, để người khác biết được các quan ngại của giới giáo sĩ. Ngoài ra cũng được biết có nhu cầu cần những nguồn giới thiệu chính xác và đầy đủ. Nhóm này yêu cầu đơn vị phụ trách về nạn cưỡng hiếp tình dục chia sẻ khả năng chuyên môn và giải đáp thắc mắc. Nhóm này quyết định là họ sẽ họp hàng tháng.

Dự án này đã có một số thành công đáng kể. Các giáo đoàn là một hệ thống tự nhiên. Hệ thống này nay lên tiếng về nạn bạo hành tình dục. Cộng đồng này đã phá vỡ im lặng bao quanh nạn bạo hành tình dục và xem chừng như quyết tâm tiếp tục khuynh hướng đó.

Trong nhóm đương cuộc thì mọi người cảm thấy an tâm và tín nhiệm, và càng ngày càng tin cậy và quen thuộc hơn với đơn vị phụ trách nạn cưỡng hiếp tình dục. Một nhà thờ đã mời đơn vị phụ trách nạn cưỡng hiếp tình dục tổ chức một nhóm tương trợ tại nhà thờ của họ, tạo thành một cách mới để cùng nhau làm việc. Nhiều nhà thờ sẵn sàng quảng cáo các dịch vụ của cơ quan này. Những nhóm khác trong cộng đồng dần dần biết về nhóm đương cuộc đang làm việc. Họ muốn liên kết, chia sẻ và học hỏi từ nhóm này.

Nhưng cũng có các khó khăn đáng kể. Xem xét các niềm tin của nhiều giáo phái khác nhau và các thái độ về nạn cưỡng hiếp tình dục là một vấn đề. Khó khăn đối với cả đơn vị phụ trách nạn cưỡng hiếp tình dục lẫn nhóm này là ý muốn nêu ra những vấn đề bạo động, tha thứ và những vấn đề liên hệ trong kinh thánh. Công việc này sẽ cần cộng tác với những thành phần đương cuộc để quyết định có thể làm được gì để kết hợp các vấn đề tín ngưỡng/kinh thánh.

Đây là giai đoạn khởi đầu của một đề xướng hào hứng. Đề xướng này kết hợp những thành phần trong cộng đồng trước đây chưa hề cộng tác với nhau. Công việc của họ là phá vỡ im lặng và ngưng chối bỏ về nạn bạo hành tình dục và khuyến khích đối thoại. Đề xướng này cho thấy quan điểm từ một cộng đồng đa tín ngưỡng đến cộng đồng làm việc về nạn cưỡng hiếp tình dục. Đây là một nhóm sẵn sàng đón nhận những chuyện có thể làm sau này. Đây là một cộng đồng đang phát triển.

Cộng Đồng Cụ Thể

⇒ Cha Mẹ

⇒ Biến Cố Khiến Phải Xúc Tiến: Huấn luyện viên softball bị tố cáo quấy nhiễu trẻ em

Triệu tập ai (những thành phần đương cuộc)

⇒ Những nhóm cha mẹ từ...

※ Trường Công

※ Trường Tư

※ Những Người Dạy Con Ở Nhà

⇒ Chương Trình Cộng Đồng về Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục

⇒ Toán viên (giới trẻ)

⇒ Cảnh sát

⇒ Giới tổ chức thể thao

⇒ Báo Địa Phương

Điều Kiện A Có Thể Có (Chúng ta đang ở tình trạng nào?)

⇒ Quan Ngại Về “Nguy Hiểm Người Lạ Mặt” và Bắt Cóc Trẻ Em – không chú trọng vào phạm nhân có thể đã biết

- ⇒ Thiếu dữ kiện cụ thể về nạn cưỡng hiếp trẻ em
- ⇒ Ý muốn mãnh liệt bảo vệ trẻ em

Điều Kiện B Có Thể Có (Chúng ta muốn như thế nào?)

- ⇒ Cha mẹ có dữ kiện chính xác về nạn cưỡng hiếp trẻ em
- ⇒ Cha mẹ được khuyến khích để
  - * Nói chuyện với trẻ
  - * Giảng dạy về an toàn phòng ngừa
  - * Góp phần vào tiến trình tuyển chọn và huấn luyện các huấn luyện viên
- ⇒ Trẻ biết những nguồn tài nguyên trợ giúp và cách trình báo
- ⇒ Thành lập “Các Chính Sách Nhân Viên” cho các huấn luyện viên để bảo vệ trẻ em

Các Hoạt Động Có Thể Thực Hiện (với/bởi ai)

- ⇒ Chương trình cộng đồng về nạn cưỡng hiếp tình dục cung cấp giáo dục cơ bản về ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục trẻ em

- ⇒ Cha mẹ lập ra những phần thông tin cho các cha mẹ khác
- ⇒ Thành lập những toán cha mẹ để yểm trợ và nói chuyện với nhau; thành lập giờ họp thường lệ
- ⇒ Khuyến khích giới truyền thông báo chí tường thuật về các hoạt động và tin tức
- ⇒ Thành lập và thực thi (hoặc sửa đổi) các chính sách về
  - * Tuyển dụng
  - * Giám sát các huấn luyện viên

Các Chỉ Dấu Thay Đổi

- * Thành lập/thực thi chính sách
- * Số cha mẹ tham gia
- * Trắc nghiệm kiến thức trước-sau của trẻ em và người lớn

**Thăm Dò Những Trường
Hợp Có Thể Thực Hiện**

**Đồng Minh & Chướng
Ngại**

Quý vị biết ai trong một cộng đồng cha mẹ mà có thể chắc chắn rằng sẽ yểm trợ cho các nỗ lực ngăn ngừa của quý vị?

Những người đó có thể biết ai có thể là đồng minh?

Người nào trong cộng đồng đó có thể phản đối các nỗ lực ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục?

Cộng Đồng Cụ Thể

- ⇒ Nhóm thương nghiệp hoặc mỗi công ty

Triệu tập ai (những thành phần đương cuộc)

- ⇒ Nhiều thành phần nhân viên (trong cả công ty)

- ⇒ Nhân viên Ban Nhân Dụng

- ⇒ Chương Trình Cộng Đồng về Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục

- ⇒ Một nhân viên đại diện từ mỗi tầng lớp quản trị

- ⇒ (Biểu đồ tổ chức để tham khảo/cơ cấu công ty)

Điều Kiện A Có Thể Có (Chúng ta đang ở tình trạng nào?)

- ⇒ Môi trường làm việc không lành mạnh

- ⇒ Sách Nhiều Tình Dục / Thái độ bóng gió được chấp nhận là tiêu chuẩn bình thường

- ⇒ “Môi trường làm việc thù nghịch”

- ⇒ Ít chính sách nhân viên

- ⇒ Không huấn luyện nhân viên về hành vi / phạm vi làm việc thích ứng

Điều Kiện B Có Thể Có (Chúng ta muốn như thế nào?)

- ⇒ Môi trường làm việc an toàn và thoải mái cho tất cả nhân viên

Các Hoạt Động Có Thể Thực Hiện (với/bởi ai)

- ⇒ Thăm dò ý kiến nhóm đóng góp để xác định các kinh nghiệm của công nhân
- ⇒ Huấn luyện ban quản trị/nhân viên
- ⇒ Viết/soạn chính sách
- ⇒ Chiến dịch vận động tại các trụ sở công ty để quyết tâm tạo lập các môi trường làm việc an toàn và thoải mái trong khắp công ty
- ⇒ Chiến Dịch Thông Tin — Các cẩm nang chính sách nhân viên; tài liệu; bích chương

Các Chỉ Dấu Thay Đổi

- ⇒ Thay đổi về sử dụng chính sách; có thể lúc đầu gia tăng số khiếu nại của nhân viên
- ⇒ Gia tăng huấn luyện trong công ty
- ⇒ Đo lường mức thay đổi bằng cách thăm dò tiếp nhóm đóng góp ý kiến

***Thăm Dò Những Trường
Hợp Có Thể Thực Hiện***

**Đồng Minh & Chướng
Ngại**

Quý vị biết ai trong cộng đồng thương nghiệp mà có thể chắc chắn rằng sẽ yểm trợ cho các nỗ lực ngăn ngừa của quý vị?

Những người đó có thể biết ai có thể là đồng minh?

Người nào trong cộng đồng đó có thể phản đối các nỗ lực ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục?

Cộng Đồng Cụ Thể

⇒ Khu Xóm — Tòa Nhà Apartment

Triệu tập ai (những thành phần đương cuộc)

⇒ Cư dân, (mọi lớp tuổi)

⇒ An ninh

⇒ Cảnh sát địa phương

⇒ Chương Trình Cộng Đồng về Nạn Cưỡng Hiếp
Tình Dục

⇒ Trung Tâm Giới Trẻ Địa Phương

⇒ Làng Giềng Trông Chừng Cho Nhau (nếu có)

⇒ Các Quản Lý Apartment

⇒ Những trường phục vụ các đơn vị gia cư đó
(tiểu học, trung học đệ nhất cấp, đệ nhị cấp)

**Điều Kiện A Có Thể Có (Chúng ta đang ở tình trạng
nào?)**

**(Biến Cố Khiến Phải Xúc Tiến = thông báo phóng
thích phạm nhân tình dục)**

- ⇒ Cha mẹ quan ngại về nạn lạm dụng tình dục trẻ em (phóng thích những phạm nhân tại các khu vực gần đó)
- ⇒ Hiểu ít về nạn cưỡng hiếp tình dục và hành vi của phạm nhân
- ⇒ Động viên bằng sợ hãi (thay vì giao quyền)
- ⇒ Không có hành động mạch lạc hoặc kế hoạch chăm sóc cho tất cả cư dân trong đơn vị gia cư (trẻ em và người lớn)

Điều Kiện B Có Thể Có (Chúng ta muốn như thế nào?)

- ⇒ Gia tăng mức nhận thức về nạn cưỡng hiếp tình dục / cưỡng hiếp tình dục trẻ em
- ⇒ Gia tăng kiến thức về tầm rủi ro
- ⇒ Cộng đồng được giao quyền hành động cho trẻ em, cư dân
- ⇒ Có sẵn kế hoạch hành động để giải quyết nạn cưỡng hiếp tình dục

Các Hoạt Động Có Thể Thực Hiện (với/bởi ai)

- ⇒ Các phiên họp của nhóm đóng góp ý kiến

- ⇒ Hội chợ an toàn với cảnh sát, an ninh, chương trình cộng đồng về nạn cưỡng hiếp tình dục, v.v... tại “phòng hội” hoặc địa điểm tụ họp nào khác trong cộng đồng
- ⇒ Thành lập chương trình láng giềng trông chừng cho nhau
- ⇒ Thành lập “những nhà an toàn” cho trẻ đến nhờ giúp
- ⇒ Chiến dịch Trông Nom /Thông tin “Tất cả chúng ta chăm sóc con em chúng ta” hoặc “Chúng Ta biết và Đang Để Ý” cùng với bích chương và tài liệu thông tin.
- ⇒ Kế hoạch hành động để quảng bá tin tức khi các phạm nhân được phóng thích
- ⇒ thu thập tài nguyên

Các Chỉ Dấu Thay Đổi

- ⇒ Gia tăng các hoạt động thấy rõ, các phiên họp cộng đồng v.v...
- ⇒ Gia tăng mức tham gia chương trình láng giềng trông chừng cho nhau và nhà an toàn
- ⇒ Thăm dò Trước-Sau trong khắp cộng đồng và những nguồn cung cấp dịch vụ

***Thăm Dò Những Trường
Hợp Có Thể Thực Hiện***

**Đồng Minh & Chưởng
Ngại**

Quý vị biết ai trong cộng đồng khu xóm mà có thể chắc chắn rằng sẽ yểm trợ cho các nỗ lực ngăn ngừa của quý vị?

Những người đó có thể biết ai có thể là đồng minh?

Người nào trong cộng đồng đó có thể phản đối các nỗ lực ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục?

Cộng Đồng Cụ Thể

⇒ Cộng Đồng Đại Học

Triệu tập ai (những thành phần đương cuộc)

⇒ Sinh viên (Hy Lạp & Độc Lập)

⇒ Ban Quản Trị

⇒ Trưởng Ban Sinh Viên (gia cư)

⇒ Ban Giảng Huấn

**⇒ Chương Trình Cộng Đồng về Nạn Cưỡng Hiếp
Tình Dục**

⇒ Trung Tâm Phụ Nữ

⇒ Nhân Viên Y Tế / Bệnh Xá

⇒ Cảnh sát tại khuôn viên nhà trường

⇒ Đại diện hội đoàn tại đại học

⇒ Nhân viên huấn luyện

**Điều Kiện A Có Thể Có (Chúng ta đang ở tình trạng
nào?)**

**⇒ Các nỗ lực không được phối hợp của nhiều
nhóm khác nhau tại trường để đối phó với nạn
cưỡng hiếp tình dục**

- ⇒ Tập trung quan ngại vào những trường hợp người lạ cưỡng hiếp, không tập trung rõ rệt vào loại hâm hiếp khi hẹn hò hoặc vì quen biết
- ⇒ Chối bỏ có vấn đề cưỡng hiếp tình dục ở trường; nhất là giới quản trị không muốn chấp nhận
- ⇒ Các chính sách không đầy đủ để đối phó với nạn cưỡng hiếp tình dục

Điều Kiện B Có Thể Có (Chúng ta muốn như thế nào?)

- ⇒ Cộng đồng đại học công khai đối phó với nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục
- ⇒ Thành lập các chính sách đầy đủ, dễ dàng cho nạn nhân về vấn đề cưỡng hiếp tình dục
- ⇒ Giúp mọi người biết nhiều hơn về nạn hâm hiếp khi hẹn hò / quen biết
- ⇒ Nỗ lực có phối hợp tại trường để đối phó với nạn cưỡng hiếp tình dục

Các Hoạt Động Có Thể Thực Hiện (với/bởi ai)

- ⇒ Thăm dò ý kiến cộng đồng (thẩm định); thành lập nhóm đương cuộc
- ⇒ Thành lập nhóm sinh viên đóng góp ý kiến-đưa ra nạn cưỡng hiếp tình dục làm một vấn đề quan ngại thường trực

- ⇒ Tin tức về những nguồn tài nguyên và giới thiệu cho tất cả ban giảng huấn, quản trị và nhân viên
- ⇒ Tổ chức họp để quảng bá nhận thức và tuyên bố tiêu chuẩn “không bạo hành”
- ⇒ Hoạch định các hoạt động giáo dục về nạn hâm hiếp khi hẹn hò / quen biết
- ⇒ Bích chương
- ⇒ Phát thanh tại trường
- ⇒ Diễn giả của chương trình cộng đồng về nạn cưỡng hiếp tình dục
- ⇒ Nhóm giáo dục bạn đồng lứa
- ⇒ Phân tích chính sách, đóng góp ý kiến, và Phát Triển

Các Chỉ Dấu Thay Đổi

- ⇒ Thăm dò Trước-Sau ý kiến của sinh viên
- ⇒ Các thời hạn, vai trò và trách nhiệm để đánh giá chính sách (chức năng và mức hiệu quả)
- ⇒ Đánh giá từng buổi thuyết trình

***Thăm Dò Những Trường
Hợp Có Thể Thực Hiện***

**Đồng Minh & Chướng
Ngại**

Quý vị biết ai trong cộng đồng đại học mà có thể chắc chắn rằng sẽ yểm trợ cho các nỗ lực ngăn ngừa của quý vị?

Những người đó có thể biết ai có thể là đồng minh?

Người nào trong cộng đồng đó có thể phản đối các nỗ lực ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục?

Thí Dụ từ Thực Tế

Phát Triển Cộng Đồng trong một Cộng Đồng Đại Học

Trung Tâm Trợ Giúp Nạn Nhân Cưỡng Hiếp Tình Dục tại Quận Pierce (SACPC) đã bắt đầu một dự án phát triển cộng đồng vào Tháng Hai năm 1998. Cộng đồng được họ chọn là Pacific Luteran University (PLU) tại Parkland, Washington. Đề án này bắt đầu là vì mọi người nhận thấy cần phải phối hợp các hệ thống về nạn bạo hành tình dục tại cộng đồng PLU. Họ cũng thấy nhu cầu cần có chính sách hiệu quả hơn và thực thi chính sách tại trường. Có cả nhu cầu về chính sách và nhu cầu huấn luyện nhân viên.

Tuy SACPC tin rằng đây là một dự án rất quan trọng, họ cũng biết là họ không có thêm nhân viên để yểm trợ cho dự án này. Giám Đốc Giáo Dục của SACPC, đã nghĩ ra cách lập ra một công việc thực tập không lương cho một sinh viên tại PLU để có nhân viên cho dự án này. Một sinh viên tại PLU đã nộp đơn xin làm và được nhận làm công việc thực tập này.

Do đó, SACPC không phải trả tiền mà có được một Phối Hợp Viên Chương Trình Ngăn Ngừa Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục.

Các trách nhiệm tiêu biểu của Phối Hợp Viên Chương Trình Ngăn Ngừa là như sau:

- ※ **Làm việc với các đại diện của cộng đồng trường PLU để lập ra một Toán Đặc Nhiệm Ngăn Ngừa Cưỡng Hiếp Tình Dục tại PLU**
- ※ **Trợ giúp Toán Đặc Nhiệm để thành lập các mục tiêu và xác định xem tại trường có các điều kiện nào khiến xảy ra nạn cưỡng hiếp tình dục**
- ※ **Phối hợp các sách lược ngăn ngừa cụ thể do Toán Đặc Nhiệm lập ra**
- ※ **Trợ giúp nhân viên Chương Trình Giáo Dục SACPC tổ chức những chương trình huấn luyện riêng cho ban giảng huấn và nhân viên của PLU**
- ※ **Trợ giúp huấn luyện những nhà giáo dục khác**

Giám Đốc Giáo Dục cũng thảo luận với nhân viên tại PLU và yểm trợ cho đề xuất phát triển cộng đồng. Phiên họp đầu tiên này để hoạch định và yểm trợ này thật cần thiết để Phối Hợp Viên Chương Trình Ngăn Ngừa làm việc sau khi gia nhập dự án.

Giám Đốc Giáo Dục của SACPC và Phối Hợp Viên
Chương Trình Ngăn Ngừa đã họp với một nhóm đương
cuộc tại PLU gồm sinh viên, ban giảng huấn, nhân viên
hành chánh, nhân viên yểm trợ, và những thành phần
khác. Những thành phần đương cuộc này ủng hộ đề
nghị thành lập một toán đặc nhiệm về nạn cưỡng hiếp
tình dục tại PLU. Để trợ giúp, Trung Tâm Phụ Nữ PLU
đã dành ra một văn phòng cho dự án này. Phó Chủ Tịch
Ban Sinh Hoạt Sinh Viên đã đề nghị dài thọ chi phí gắn
đường dây điện thoại cho văn phòng. Chủ nhân một cửa
tiệm bán thảm tại địa phương đã tặng thảm cho văn
phòng.

Với phần trợ giúp của các giáo sư Khoa Tâm Lý Học
của PLU, Phối Hợp Viên Chương Trình Ngăn Ngừa
PLU đã soạn ra một bản thăm dò ý kiến sinh viên và
được ủy ban duyệt xét đối tượng khảo cứu phê chuẩn.
Sau đó cô đã huấn luyện 10 “nhân viên khảo cứu” để
thăm dò sinh viên. Khi hoàn tất, kết quả thăm dò được
cung cấp trong nhiều diễn đàn khác nhau cho ban giảng
huấn, nhân viên và sinh viên.

Dữ kiện cung cấp và phần thảo luận sau đó tại trường đã gây ra ‘tác động dây chuyền’ trong cộng đồng nhà trường. Một nhóm gồm 25 sinh viên đã điều khiển những nhóm đóng góp ý kiến tại các ký túc xá nhà trường. Đã có lời mời cung cấp một nhóm tương trợ tại trường. PLU đang thành lập một cơ chế đáp ứng khủng hoảng tại trường. SACPC cung cấp 30 giờ huấn luyện đầu tiên cho các thiện nguyện viên ở trường (và nhờ đó có chỗ miễn phí để huấn luyện các thiện nguyện viên riêng của họ). Đã có nỗ lực soạn thảo chính sách ở trường về nạn cưỡng hiếp tình dục và về vấn đề giáo dục sinh viên và nhân viên.

Toán đặc nhiệm về nạn cưỡng hiếp tình dục trong cộng đồng này có thêm nhiều kế hoạch khác để tiếp tục công việc họ đã bắt đầu. Phối Hợp Viên Chương Trình Ngăn Ngừa đã tốt nghiệp và không còn chính thức tham gia dự án nữa. Vì đây thực sự là một đường lối phát triển cộng đồng, cộng đồng này vẫn tiếp tục công việc. Chắc chắn sẽ có các nhân viên tập sự khác đến làm việc cho dự án và sẽ có thêm các mục tiêu mới sau này.

Đang có thay đổi xã hội tại cộng đồng trường này.
SACPC đã giúp khởi động thay đổi đó.

**Những người trong cộng đồng PLU là nguồn lực chính
để tiếp tục công trình thay đổi xã hội đó.**

Cộng Đồng Cụ Thể

- ⇒ Người Giữ Trẻ

Triệu tập ai (những thành phần đương cuộc)

- ⇒ Người giữ trẻ từ: Tất cả mọi loại “công việc” giữ trẻ-chứ không phải chỉ có những nhà giáo dục
- ⇒ Dịch Vụ Bảo Vệ Trẻ Em
- ⇒ Chương trình Head Start
- ⇒ Đại diện những cơ quan giữ trẻ của công ty, tổ chức tín ngưỡng, cơ quan giữ trẻ có nhiều chi nhánh toàn quốc, tư nhân, hướng nghiệp/đại học
- ⇒ Chương Trình Cộng Đồng về Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục
- ⇒ Cha mẹ
- ⇒ Các chuyên viên / thiện nguyện viên liên hệ
- ⇒ Đại diện Hội Giữ Trẻ

Điều Kiện A Có Thể Có (Chúng ta đang ở tình trạng nào?)

- ⇒ Không có chính sách về huấn luyện / đáp ứng nạn lạm dụng tình dục trẻ em
- ⇒ Sợ hãi (Dạy về ngăn ngừa có làm trẻ sợ hãi hay không?)

- ⇒ **Cha Mẹ Không Ủng Hộ**
- ⇒ **Thiếu dữ kiện (cha mẹ không có quyền)**
- ⇒ **Thái độ im lặng về nạn lạm dụng tình dục**

Điều Kiện B Có Thể Có (Chúng ta muốn như thế nào?)

- ⇒ **Cha mẹ ủng hộ, tham gia**
- ⇒ **Cha mẹ được giao quyền**
- ⇒ **Cởi mở trong toàn hệ thống**
- ⇒ **Các chính sách về huấn luyện / đáp ứng**

Các Hoạt Động Có Thể Thực Hiện (với/bởi ai)

- ⇒ **Toán đặc nhiệm Giáo Dục / Nhân Viên / cha mẹ**
- ⇒ **Đánh giá Chính Sách Hiện Nay**
- ⇒ **Trong Tất Cả Môi Trường giữ trẻ — Thành lập các nguyên tắc hướng dẫn về chính sách**
- ⇒ **Toán cha mẹ nồng cốt – Có diễn giả từ phòng thuyết trình cho những phiên họp của cha mẹ có gửi con cho nơi giữ trẻ**
- ⇒ **Bản Tin của Hội Giữ Trẻ chú trọng vào vấn đề ngăn ngừa lạm dụng tình dục trẻ em; cha mẹ viết bài đóng góp**

Các Chỉ Dấu Thay Đổi

- ⇒ **Sửa đổi các chính sách**
- ⇒ **Gia tăng sử dụng Thủ tục**
- ⇒ **Quảng bá thêm trong bản tin**
- ⇒ **Gia tăng số lần thảo luận chính thức / huấn luyện về vấn đề này**
- ⇒ **Trắc nghiệm trước/sau về kiến thức của những người tham gia**

Thăm Dò Những Trường Hợp Có Thể Thực Hiện

Đồng Minh & Chướng Ngại

Quý vị biết ai trong cộng đồng giữ trẻ mà có thể chắc chắn rằng sẽ yểm trợ cho các nỗ lực ngăn ngừa của quý vị?

Những người đó có thể biết ai có thể là đồng minh?

Người nào trong cộng đồng đó có thể phản đối các nỗ lực ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục?

Cộng Đồng Cụ Thể

⇒ **Y Viện Cộng Đồng (MD/MH)**

Triệu tập ai (những thành phần đương cuộc)

⇒ **Bác sĩ**

⇒ **Đại Diện Thanh Thiếu Niên**

⇒ **Nhân Viên Cố Vấn**

⇒ **Người Bệnh Vực Người Bị Khuyết Tật Phát Triển**

⇒ **Y Tá**

⇒ **Những Vị Tuyên Úy Liên HỆ**

⇒ **Nhà trường**

⇒ **DSHS**

⇒ **Nhân viên bán chuyên nghiệp**

⇒ **Nhân viên cố vấn**

⇒ **Công Lực**

⇒ **Nhân Viên Xã Hội**

⇒ **Chương Trình Cộng Đồng về Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục**

⇒ **Đại Diện Bệnh Nhân**

Điều Kiện A Có Thể Có (Chúng ta đang ở tình trạng nào?)

- ⇒ **Cha mẹ nghĩ rằng lạm dụng chỉ xảy ra cho con em người khác (chối bỏ)**
- ⇒ **Sở Sức Khỏe Tâm Thần / Bác Sĩ và Y Tá sơ trình báo “những trường hợp nghi ngờ” / thà lo liệu nội bộ và giới thiệu**
- ⇒ **Thủ tục nội bộ không dùng hoặc không hiệu quả**
- ⇒ **Thanh thiếu niên không xem y viện là nguồn tài nguyên**
- ⇒ **Y viện, một thành phần cộng đồng có thể hợp tác, không truyền thông với cộng đồng (các hệ thống không tương hợp với nhau)**

Điều Kiện B Có Thể Có (Chúng ta muốn như thế nào?)

- ⇒ **Cha mẹ biết được thực trạng lạm dụng**
- ⇒ **Bác Sĩ / Y Tá Cố Vấn được huấn luyện thích ứng về luật và những khía cạnh lạm dụng thay đổi**
- ⇒ **Thủ tục có hiệu quả / Dễ dàng và được dùng**
- ⇒ **Gia tăng mức xử dụng của Thiếu Niên (Bầu không khí thân thiện với thanh thiếu niên)**

- ⇒ Y Viện và Cộng Đồng thành lập diễn đàn để truyền thông thường lệ

Các Hoạt Động Có Thể Thực Hiện (với/bởi ai)

- ⇒ CSAP huấn luyện và yểm trợ cho cha mẹ trong y viện — tổ chức (giới thiệu) những đêm của nhóm cha mẹ
- ⇒ CSAP, DSHS, Công lực cùng tổ chức huấn luyện / thăm dò với Bác Sĩ, Y Tá, Sức Khỏe Tâm Thần [Cũng là nguồn giới thiệu của y viện]
- ⇒ CSAP lãnh đạo để triệu tập tất cả thành phần hợp tác của y viện và cộng đồng để liên kết và trao đổi tin tức
- ⇒ Những thành phần hợp tác với y viện phân tích thủ tục hiện nay; thành lập thủ tục mới, có hiệu quả hơn; viện
- ⇒ CSAP tổ chức nhóm thiếu niên thảo luận về các mối quan hệ, bạo hành khi hẹn hò, làm việc với những thành phần có thể hợp tác trong cộng đồng (chẳng hạn như DV, Hoạch Định Có Con, Natural Helpers, Nam Giới Chống Hỗn Hiếp)

Các Chỉ Dấu Thay Đổi

- ⇒ **Gia tăng quảng bá nỗ lực ngăn ngừa bạo hành tình dục**
- ⇒ **Gia tăng cộng tác với những thành phần hợp tác khác trong cộng đồng**
- ⇒ **Thăm Dò Ý Kiến Cộng Đồng**

Thăm Dò Những Trường Hợp Có Thể Thực Hiện

Đồng Minh & Chuống Ngại

Quý vị biết ai trong cộng đồng chăm sóc giữ trẻ mà có thể chắc chắn rằng sẽ yểm trợ cho các nỗ lực ngăn ngừa của quý vị?

Những người đó có thể biết ai có thể là đồng minh?

Người nào trong cộng đồng đó có thể phản đối các nỗ lực ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục?

Trung Tâm Tài Nguyên Ngăn Ngừa Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục tại Washington

Trung Tâm Tài Nguyên Ngăn Ngừa Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục tại Washington, một chương trình của Liên Hiệp Các Chương Trình Ngăn Ngừa Nạn Cưỡng Hiếp Tình Dục tại Washington, yểm trợ những nguồn cung cấp dịch vụ ngăn ngừa nạn cưỡng hiếp tình dục tại Tiểu bang Washington. Trung tâm này có mục đích gia tăng khả năng chung của tiểu bang để ngăn ngừa nạn cưỡng hiếp tình dục cũng như để trợ giúp các dự án biểu thị / thí điểm trong công việc ngăn ngừa phát triển cộng đồng của họ. Là tác nhân thay đổi xã hội, Trung Tâm Tài Nguyên yểm trợ cho các chương trình ngăn ngừa bạo hành tình dục khi tất cả chúng ta làm việc để chấm dứt nạn bạo hành tình dục.

Trung Tâm Tài Nguyên:

- * trợ giúp kỹ thuật tận mặt hoặc qua điện thoại về phát triển cộng đồng, phát triển chương trình ngăn ngừa và nâng cao chương trình cho các chương trình ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục

- ※ cung cấp dịch vụ thông tin và giới thiệu cho các chương trình ngăn ngừa
- ※ hợp tác với thư viện WCSAP để thu thập, duy trì và phân phối nhiều tài nguyên truyền thông báo chí khác nhau chú trọng đến nạn cưỡng hiếp tình dục, phát triển cộng đồng và ngăn ngừa qua một hệ thống thư viện cho mượn
- ※ giới thiệu để kết nối người đỡ đầu và người được đỡ đầu trên khắp tiểu bang
- ※ trợ giúp trao đổi tin tức, liên kết, giải quyết vấn đề, các cơ hội huấn luyện và thảo luận trong các chương trình / nguồn cung cấp dịch vụ ngăn ngừa tại Washington
- ※ trợ giúp liên kết và thông tin-trao đổi cơ hội giữa những nguồn cung cấp dịch vụ ngăn ngừa cưỡng hiếp tình dục và không phải cưỡng hiếp tình dục

Phụ Lục I: Những Nguồn Tài Nguyên để Phát Triển Cộng Đồng và Thay Đổi Xã Hội

Dingerson, Leigh & Sarah Hay. The Co/Motion Guide to Youth-Led Social Change, Washington, D.C.: Alliance for Justice, 1998.

Fleisher, Paul. Changing Our World, Tucson: Zephyr Press, 1993.

Goldberg, Kim. The Barefoot Channel: Community Television as a Tool for Social Change. Vancouver Canada: New Star Books, 1990.

Hoose, Phillip. It's Our World, Too!, Boston: Little Brown, 1993.

Leufer, Loring & Michael McLarney. Younger Voices, Stronger Choices, Kansas City: Kansas City Consensus, 1997.

Lesko, Wendy Schaetzel. No Kidding Around!
Kensington, MD: Information, USA, 1992.

Lewis, Barbara A. The Kids Guide to Social Action,
Minneapolis: Free Spirit Publishing, 1991.

Lofquist, William. The Technology of Development.
Tucson, AZ: Development Publications, 1996.

Lofquist, William. Discovering the Meaning of Prevention: A Practical Approach to Positive Change. Tucson,
AZ: Development Publications, 1983.

Lofquist, William. The Youth Opportunity Planning Process. Tucson, AZ: Development Publications, 1996.

Phụ Lục II: Những Nguồn Tài Nguyên Đầu Đầv về Phát Triển Cộng Đồng và Thay Đổi Xã Hội

- ✉ Karen Boone – Spokane Sexual Assault Center. South 7 Howard St., #200. Spokane, WA 99204 . 509-747-8224
- ✉ Erin Casey – King County Sexual Assault Resource Center. PO Box 300, Renton, WA 98057 . 425-226-6062
- ✉ Lydia Guy – The Center for Sexual Assault & Traumatic Stress . 1401 E. Jefferson, Seattle, WA 98122 . 206-521-1800
- ✉ Tina Harris – Yakima Sexual Assault Unit . PO Box 959, Yakima, WA 98907 . 509-576-8451
- ✉ Laurie McKettrick – Spokane Sexual Assault Center . South 7 Howard St., #200 . Spokane, WA 99204 . 509-747-8224

- ✉ **Ana Matthews – Spokane Regional Health District . West 1101 College Ave., Spokane, WA 99201 . 509-324-1538**
- ✉ **Gayle M. Stringer – Washington Coalition of Sexual Assault Programs. 2415 Pacific Ave. S.E., Olympia, WA 98501 . 360-754-7583**
- ✉ **Tamatha Thomas-Haase – Office of Crime Victims Advocacy . Olympia, WA. PO Box 48300 . Olympia, WA 98504 . 360-753-2451**
- ✉ **Jodi Jerrell – Domestic Violence / Sexual Assault Program of Jefferson County . 1030 Lawrence St., #7 . Pt. Townsend, WA. 98368 . 360-385-5291**

Phụ Lục III: Phát Triển Cộng Đồng và Ngăn Ngừa Cưỡng Hiếp Tình Dục

Một Số Nguyên Tắc Hướng Dẫn

Sau đây là một số nguyên tắc hướng dẫn về các giá trị quan trọng của công cuộc phát triển cộng đồng và thay đổi xã hội chú trọng vào việc chấm dứt bạo hành xã hội. Cộng đồng có nghĩa là bất cứ nhóm người nào cùng sinh sống, làm việc hoặc học hỏi trong một nhóm liên hệ. Thành phần đương cuộc có nghĩa là bất cứ người nào trong cộng đồng.

Khi chúng ta làm công việc phát triển cộng đồng thì chúng ta sẽ:

- ⇒ Tích cực khuyến khích những thành phần đương cuộc tham gia hoạch định và quyết định
- ⇒ Mời những thành phần đương cuộc xác định các điều kiện nền tảng dung dưỡng hoặc gây ra nạn bạo hành tình dục

- ⇒ Trợ giúp thiết kế và thực thi một kế hoạch hành động, gồm cả chung phần lãnh đạo và công dân tham gia
- ⇒ Giao quyền cho những người trong cộng đồng để gia tăng khả năng lãnh đạo trong cộng đồng
- ⇒ Tôn trọng kiến thức thu thập từ kết quả cộng tác thực sự với những thành phần hợp tác trong cộng đồng

Phụ Lục IV: Thảo Luận và Những Nguồn Tài Nguyên Trợ Giúp

- ✉ **The Art of Facilitation: How to Create Group Synergy; Dale Hunter, et al**
- ✉ **The Skilled Facilitator: Practical Wisdom for Developing Effective Groups; Roger M. Schwartz**
- ✉ **Facilitation Skills for Team Leaders; Brenda Machoski (Editor)**
- ✉ **Facilitator's Guide to Participatory Decision-Making; Sam Kaner, et al**
- ✉ **Zen of Groups: A Handbook for People Meeting With A Purpose; Dale Hunter, et al**

Những sách này có tại thư viện WCSAP để hội viên mượn. Muốn biết chi tiết về việc mượn sách hoặc làm hội viên của WCASP, hãy gọi số 360-754-7583.

Ghi Chú & Ý Nghĩ & Ước Mơ & Thảo Luận

Ghi Chú & Ý Nghĩ & Ước Mơ & Thảo Luận

Ghi Chú & Ý Nghĩ & Ước Mơ & Thảo Luận

Ghi Chú & Ý Nghĩ & Ước Mơ & Thảo Luận

Ghi Chú & Ý Nghĩ & Ước Mơ & Thảo Luận

Ghi Chú & Ý Nghĩ & Ước Mơ & Thảo Luận

Ghi Chú & Ý Nghĩ & Ước Mơ & Thảo Luận

Ghi Chú & Ý Nghĩ & Ước Mơ & Thảo Luận